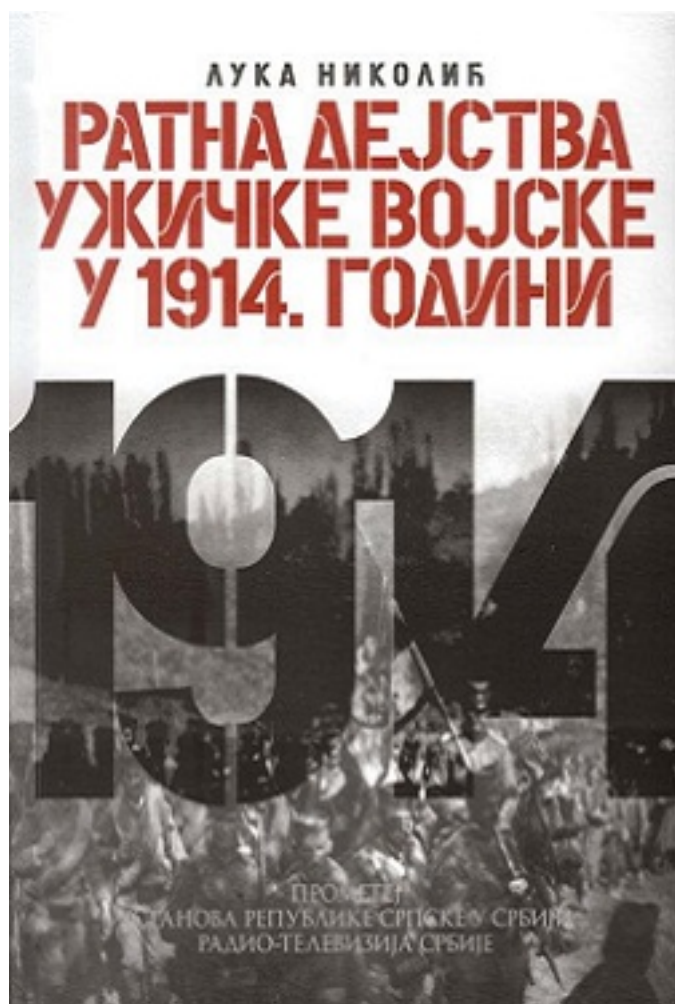

03.02.2020.год.

Промоција књиге Луке Николића „Ратна дејства Ужичке војске 1914. године“

Представништво Републике Српске у Србији у сарадњи са Министарством одбране Републике Србије, Радио-телевизијом Србије и издавачком кућом Прометеј, организује промоцију књиге Луке Николића „Ратна дејства Ужичке војске у 1914. години“. Промоција ће се одржати у уторак, 4. фебруара 2020. године, у 14 сати, у просторијама мале сале Дома Војске Србије (Браће Југовића 19). Поред аутора, говорници на промоцији биће и проф. др Милош Ковић и Милисав Секулић, генерал у пензији.

Књига „Ратна дејства Ужичке војске у 1914. години“ је објављена у октобру 2019. године,

у издању Представништва Републике Српске у Србији, Радио-телевизије Србије и издавачке куће Прометеј, а бави се ратним операцијама Ужичке војске у биткама на Церу, Дрини и Колубари током 1914. године. Приказујући дејства Ужичке војске која су се одвијала на помоћном правцу операција које је изводила Српска војска током прве ратне године, књига осликава улогу коју је Ужичка војска имала у заштити лијевог крила српских армија. У тим операцијама Ужичка војска је током септембра 1914. године водила борбе на простору Романије и Подриња у данашњој Републици Српској, гдје је имала снажну подршку домаћег српског становништва, за које су ови догађаји остали трајни дио културе сјећања.

Лука Николић је рођен 1954. године у Заовинама код Бајине Баште. Завршио је Средњу војну школу Копнене војске у Сарајеву а затим и Војну академију Копнене војске у Београду, као трећи у рангу смјера артиљерије. Са чином потпоручника распоређен је у 20. гардијски пјешадијски пук у Ваљеву. Од 1982. до 1991. године радио је као новинар, уредник и одговорни уредник листа „Војник“. Професионални пут водио га је стазама на којима је био непосредни учесник збивања и свједок најтежих трагедија Српског народа током минулих ратова. Током грађанског рата у Југославији, од 1991. до 1995. године, обављао је дужност предсједника Комисије за идентификацију погинулих Прве армије при Војно-медицинској академији у Београду. Након завршетка ратних сукоба, обављао је дужност начелника Дома гарде у Топчидеру и пензионисан је у чину потпуковника 1996. године. По избијању НАТО агресије на Савезну Републику Југославију, добровољно се пријавио на дужност коју је обављао у претходним ратним дејствима. Озбиљнијим научним радом почео се бавити по пензионисању и до сада је објавио монографију „Србија, мајко и маћехо“, а учествовао је на неколико симпозијума и објавио двадесетак научних радова.

Представништво Републике Српске у Србији пружа подршку ауторима и пројектима чије објављивање доприноси промоцији Републике Српске и развоју односа са Србијом, а посебну пажњу посвећује ауторским дјелима чија тематика има за циљ презентацију српске културне баштине, културе сјећања и чување од заборава нарочитих резултата и успјеха нашег народа.